

LIITE 1

Maapallopatsaan kuparitaulujen tekstit.

Vasemmalla Maapallopatsaasta jäljentämäni Rutas-Matin kirjoittama alkuperäisteksti, oikealla *Mahlun Mäkilöillä*-kotiseutukirjasta (1994, 319-323) löytyvä yleiskielelle muutettu teksti.

Osa alkuperäisessä muodossa olevaa tekstiä ei ole voinut jäljentää kuparitaulujen kulumisen, syöpymisen sekä suojalasiin rikkoontumisen vuoksi. Epäselvät kohdat olen merkinnyt pisteillä. Tavutus, välilyönnit, oikeinkirjoitus ja rivinvaihdot noudattavat alkuperäistekstiä.

TAULU 1:

syntymäaikajapaikka
savossahankasalmessakä
rkäläläkylässä18882222pai
no1959mitejumalaminunni
pienenälapsenaonhenketän
neköyhäkurjasyntisemailm
amiteolijänyorvoksiäijistä
nekuolipienenälapsenakyl
mälletuvapermannolleistum
aihaalastijasinäitkennä
nikauvaetänapanitullupitk
ällemuistanvieläkikuolijon
iisopoikaennekusepainupai
kolleminuisälläniolitalok
useottitoiseakanisillonea
jovanhatlapsetrikilleminä
kumuistansenpalaspussiett
äminkälaineseoliminäkutul
in isoksiettäkelpasinihmisi
llemeninkokkolasiellävenälä
isetotikininuorijapoikijave
ivätvenäjällejollaeiollupa
ssijaeiminullakkaollupassij
aminämenikolanimismiehelt
äpassijamutenuovenäläise
tvieminutsesanoettehänepa
ssisaantoautamitäseneuv
ominutkarkuminäolekokkola
stasillätiellätänäkipäivän
äsekaheksatoistasotaalko
sillominäpelkäsinsottase
olminullaensimmäinensotahar
jotuskutulikokkolastatänn
ejalamutakueiolluisäikääi
tijämuvallakutaivassakeh
enkäolisinluottannakutoi
nejatoinekävitoisesahenk
epälleeminullakaollumat
anikäpaljoettaolisinsopi
nnaomamanisisäkuolematä
ssäminupatsallani...hau
tanikujumalaar tasim...

LITTEROITU TAULU 1:

Syntymaika ja -paikka Savossa Hankasalamen

Kärkkäälänkylässä 22.12.1888

Mite Jumala minullennii

pienenä lapsena on henge antanna tän-

ne köyhään, kurjaan ja syntiseen mail-maan. Mite olin jeännä orvoks äijistän.

Ne ku ol pienenä lapsena jättännä kylymälle tuvan permannolle istu-

maa iha alasti. Siinä oon itkennä

niin kauva, että napan tul pit-

källe. Muistan ku olin jo

iso poika, ennenkun se painu paikol-

lee. Minu isällän ol talo, ku

se otti toise aka. Niin sillon ne

ajo vanhat lapset riikille. Minä

kun muistan sen palaspussin,

minkälainen se ol. Minä kun tu-

lin nii isoks, että kelepasin ihmi-

sille, mänin Kokkolaan. Siellä venäläi-

set otti kiinni niin nuoria poikia ja

veivät Venäjälle, jos ei ollu pas-

sia. Ei minullakaa ollu passia.

Minä mänin Kokkolan nimismieheltä

passia anomaa, muuten nuo venäläiset

vie minut. Se sano, ettei hänen pas-

sisa anto auta mittää. Se neuvo minut karkuu. Minä oon Kokkolas-

ta sillä tiellä tänäkin päivänä.

Se kaheksantoista sota alako

sillo. Minä pelekäsin sottoa. Se

ol minulle ensimmäinen sotahar-

jotus, kun tulin Kokkolasta tänne

jala. Mutta ku ei ollu isseä eikä äi-

tiä muuvalla kun taivaassa, ke-

henkä olisin luottanna, kun toi-

nen ja toinen käv toisesa hen-

gen peälle. Ei minullakaa ollu moata

niinkään paljon, että olisin sopin-

na oman moan sissään kuolemaan. Täs-

sä minun patsaalla on minulle hau-

ta, ku Jumala anto sen minulle.

TAULU 2

täonhenkimailmapuolelta
kujumalavihkiminutsihev
apahtajasillovuonna1937
kusevapahtajatulromass
ahauvastapoissenäytti
minulletänneastiromast
amitesenhautaolikallij
ohakatusenhauvaovepiel
etolisammaloitunnaseol
inikauvaollujakusesiell
äromassahauvastapoismi
nuolitällänipahaollaet
täminämeinasinpainuata
lämansisajakunsetulinis
esanominulleettähäneoli
yhtäpahaollasielläkusinu
nmitälläkuhätulihauvas
tapoisnininupitiotavirsi
kirjajakatsoamitäsiell
äonseonetuvirsissäettä
rakastalähimmäistäsinini
kuitseäsjakusetulinisea
nljuomalasilisevettäni
kuomalle miehellejasekuol
iminustahyvääminäolinsil
letäysmiesjakujumalao
liaikojaennevikhinnäsih
evapahtajaseolitälaine
kuvastanäkkyjakujumal
avihkisihevapahtajajamin
usytämminenilikukujumala
lusetuttinevihkimärukko
ksetneolinikoreatettä
minäenolekulumissäniita
enkäolelöytännämistäk
Irjoistanitänitärukkok
sijaeijumalajättännäm
inumuiistikuminullaono
lluainavihaniehkijäkujum
alaarmahtaskaikki

LITTEROITU TAULU 2

Tämä on henkimailman puolelta,
ku Jumala vihki minut siihe
Vapahtajaan. Sillo vuonna 1937,
kun se Vapahtaja tul Roomassa
hauvasta pois, se näytti
minulle tänne asti Roomasta,
miten sen hauta ol kallioo
hakattu. Sen hauva oven pie-
let ol sammaloitunna. Se ol
niin kauva ollu. Ja kun se siellä
Roomassa tul hauvasta pois, mi-
nu ol teällä niin paha olla, et-
tä minä meinasin painua teäl-
lä moan sissää. Ja kun se tul, niin
se sano minulle, että häne ol
yhtä paha olla siellä kun sinun-
nii teällä. Kun se tul hauvas-
ta pois, niin minun pit ottoa virs-
kirja ja kahtoa, mitä siellä
on etuvirsissä: että
rakasta lähimmäistäs niin-
ku ihteäs. Ja kun se tul, niin se
anto juomalasillise vettä, niin-
ku omalle miehelle. Ja kun se ol
minusta hyvveä. Minä olin sil-
le täys mies. Ja ku Jumala
ol aikoja enne vihkinnä sii-
he Vapahtajaan. Se ol tällane,
kun kuvasta näkky. Ja ku Jumala
vihki siihe Vapahtajaan minun syvämmen. Ja ku Jumala
lusetutti ne vihkimärukkouk-
set. Ne ol niin korreat, että
minä en oo kuullu.
Enkä oo löytännä mistään kir-
josta niitä rukkouk-
sia. Ja ei Jumala jättännä
minua. Muistan, kun minulla on
ollu aina vihamiehiä. Ku Ju-
mala armahtas kaikki.

TAULU 3:

painettu1... tässäonja
tkominupatsanielämäminuk
upititästälähtejäsihekah
eksatoistasotamenätuoma
niemesotakouluenminäeh
tinnäsiellämutakuvanno
anejumalapyhäätkallitvala
tvaltakunnajavaltijopäl
leeikäollukunpakanineninu
valanimeniminpallopällej
avalojatehessäjumalakäs
kituomarisanoaettäkuole
masonlähelläjakutulipihal
levalaltaminlletulinikov
asielutuskahätäettäminäm
einasikuoltasihesittemen
tiyöllävaskiveillesitäalk
päsotaminäkuolikaheksaky
mnenekolmemiehesakissase
sotalähettiminuolimentävä
vaikkavalkoasemitekaikkik
atuminujälestänminutkuom
asakkivaskiveillälähetti
vätyksimenemävaskivuorem
inämenivuorepällestimut
kujumalasanominullesiellä
vuopeälläettämitäsasija
sinullaontännetullamenep
oistakasijakutulntakasi
niennähnyvomijakamutakuko
nekivärihiekkasäkkijeväli
ssälähitaskuorepäimittaku
punasetnostikonekivärisäp
enkererepälänilähelleettänä
insenkunerupesivastattai
papattamaminäaukeallape
llollamatalakivirauniopäl
lävisituntijasittekuseku
lasailakkasminäolivähätur
raksiseolminullatänristie
kulkemistakujumalakäskip
oisminutsiheolispitännät
ehäristikiristiettäkulkipu
Nakartilaisetminujälessäni
tässitäristijäonnillenni

LITTEROITU TAULU 3:

Tässä on jat-
koa minu patsaa elämään. Minun ku
pit tästä lähteä sitten ka-
heksantoista sottaa, männä Tuomar-niemen sotakouluu. Minä en eh-
tinnä siellä muuta ku vanhoa
ne Jumalan pyhät, kalliit valat
valtakunna ja valtion peäl-
le. Eikä ollu kauvankaa, niin ne minu valan män manpallon peälle.
Ja valoja tehessä Jumala käs-
ki Tuomarin sanomaan, että kuole-
mas on lähellä. Ja kun tulin pihal-
le valalta, minulle tul niin kova sieluntuska ja hätä, että minä
meinasin kuolta siihe. Sitten män-
tiin yöllä Vaskiveille. Siitä alako
tää sota. Minä ku olin kahksankym-menenkolomen miehen sakissa se sotalähetti. Minu ol mäntävä,
vaikka vaikeata se ol. Miten kaik-
ki katos minu jälessän. Minut ku oma sakki Vaskiveillä lähetti
yksinä.
Mänin vuoren peälle asti. Mutta
Jumala sano minulle siellä vuoren peällä, että mitä asijata
sinulla on tänne tulla. Mäne
pois takasi. Ja kun tulin takasi,
niin en nähnä omia, muuta kun ko-nekiveärin hieakkasäkkie välis-
sä. Lähin toas vuorelle päi. Mutta kun punaset nosti konekiveärisä
penkereen peällen ii lähelle, että
näin kun ne rupes vastattai
papattammaa. Minä makasi aukealla pel-
lolla matalan kivraunion peäl-
lä viis tuntia. Ja sitten kun se kuu-
lasai lakkas, minä olin tullu vähän tur-raks. Se ol minulla tään ristin tien kulukemista. Ku Jumala
käski
pois minut. Siihe olis pitännä
tehä risti. Ku ristin tietä kuluki pu-nakaartilaiset minu jälessän.
Tässä sitä ristiä on niillennii.

TAULU 4

1955

Muttakujumalalaitt
osotakirjuriksekumi
nupitikirtasekimist
äsesotaalkosekahek
satoistasitäkuisänn
ätajotorpparitpoist
orpiltapunakartilai
setsiellämässäneoliv
allasaninetappopapp
ijajotkaolijumalapa
lvelijoitanijumalahä
vityttinihirveällätav
alokokopunakartieioluk
ehumistatoisissakakuo
tivytyöpetiltäveivät
pettävasteenminäollun
äkemässäsitätäonkahek
satoistasoaaikastaas
sijatäonminustakumm
akuminupitimennäeil
läijankaikkistaeläm
äjakuolemekohin...ku
jumalatulipatsanamai
lmatänpienelapsparve
sakansakujumalaonihm
isemailmalaitajajosju
malaolisillokuolluku
nesenristinaulihtisenn
imeitäkettäeiolisehäenät
ässämailmassaenminäkä
olisvoinunnaikommeasti
tehtyätämämanpallopat
sastulinikuvanhapyhä
raamatujatkoatovota
teillejumalasiunausta

LITTEROITU TAULU 4

Mutta ku Jumala 1922 laitto
minut sotakirjuriksee. Kun mi-
nun pit kertoa seki, mistä
se alako se kahek-
santoista sota. Siitä ku isän-
nät ajo torpparit pois
torpiltaa. Punakaartilai-
set siellä, missä ne ol
vallassa, niin ne tappo pappi-
ja, jotka ol Jumalan pala-
velijoita. Nii Jumala hä-
vitytti nii hirveällä ta-
valla koko punakaartin. Ei ollu
kehumista toisissakkaa. Ku ot-
tivat yöpetiltä ja veivät
pettäätä vaste. Minä en ollu
näkemässä sitä. Tämä on kahek-
santoista sova aikasta asi-
jata. Tämä on minusta kumma,
kun minun pit männä eil-
lä ijankaikkista elämä-
tä ja kuolemata kohin. Ku
Jumala tul patsaana maa-
ilmaan tään piene lapsparve-
sa kanssa. Ku Jumala on ihmi-
sen maailmaan laittanna. Ja jos Ju-
mala olis silloin kuollu, kun
ne sen ristille naulihti,
niin meitä ei kettää ois enneä
tässä maailmassa. En minäkää
olis voinu näin kommeaks
tehä tätä. Tämä manpallopat-
sas tul niinku vanhan pyhän
Raamatun jatkoa toivottammaan
teille Jumalan siunausta.

TAULU 5

1954 heinäku

Tässäonejatkoajumalapat
sasetoisellepuolelle täl
lätavojumalatulipatsa
namailmaveiväkesämanp
uolelta taivapuolelleni
kutässä senpatsallato
isellapuolellekun
kulusatavuottaetepäin
isilloei meitäoleketätä
mailmassakaikkiollahe
nkimailmapuolellakuei
tässäolevuoslukuvani
etässäihmistevihtumiis
esapitäspästänytjoku
ainakuolenkullunketuolta
toiseltapuoleltaneruko
uksetnisilloteautatto
manpuoleltataivapuolelle
kujumalalolimailmaihmise
tnisilläpisasmallijakoko
manpalloväkejätässäs
atokatsellanäköstänno
tämäsementtinepienvä
kionsitätuhatvuotistae
tepäinkusevanhapyhä
raamattukertositātuhat
vuotiseetaaikakauves
tatäonsitäkujumalatu
lipatsanamatäpinelap
parvesakansakukaeiol
späsymailmamutekusel
apsenaonlaitannahen
kejosjumalaeilaittasva
statuvaväkkeniäkkiäoli
siihmisetkaikkitämäonsenp
ohjoiseneuropankenraliMatti
Rutane

LITTEROITU TAULU 5

1954 Heinäkuu

Tämä on jatkoa Jumalan patsaaseen toiselle puolelle. Tällä tavon Jumala tul patsaana maailmaa. Vei väkesä man puolelta Taivaan puolelle. Niin kun tässä sen patsaalla toisella puolella lukkaa. Kun kulluu sata vuotta etteenpäi, niin sillo ei meitä oo kettään tässä mailmassa. Kaikki ollaa henkimailman puolella. Ku ei tässä oo vuoslukua, tässä ihmiste vaihtumisessa. Pitäs peästä nyt sen, joka kuoloo, ku lukkaa tuolta toiselta puolelta ne rukoukset, niin sillon työ autatto sen man puolelta Taivaan puolelle. Ku Jumala loi maailmaan ihmise, niin sillä piisas mailmaan ja koko manpalloo väkkeä. Tässä soatton katella näköstännö. Tämä sementtinen pien väk on sitä tuhatvuotista etteenpäi, niinku se vanha Pyhä Raamattu kertoo siitä tuhatvuotisesta aikakauvesta. Tää on sitä ku Jumala tul patsaana ja tään piene lapsparvesa kanssa. Kukkaa ei oo peässy maailmaan muuten kun se lapsena on laittanna. Jos Jumala ei laittas vasta tulevata väkkeä, nii äkkiä olis ihmiset kaikki. Tää on sen Pohjos-Euroopan kenraali Matti Rutanen.

TAULU 6

1937heinäku15päivä
kukateistäeiukoett
ä mitehirveätäihmis
e onpaha ollajumalav
irkatehtävissäkujum
alaveiväkesämanpuol
eltatataivapuolellehet
imailmaalustalähtim
inullesanojumalaett
ähäneltäputtoataiv
asakanssisäjumalaku
oliaikoja ennekirjot
uttananekirjotukse
tmiteautathäntäseo
linäi isämeitäjokaole
ttaivassapyhitettyolk
onsinunnimesitulonsi
nunvaltakuntas tapahtu
kon sinuntahtos nima
npälläkuintaivassää
läjohatameitäkiusauk
senvanpäästämeijäpah
astasillä sinulla onva
lta voima kunnia ijank
aikkisesta ijankaikkise
jumalaarmahta kaikkia
mailmaalustaalkainjo
tkaonjänetijankaikis
elämäpuolellekatotuk
sejumalaarmahtanitä
kiaukaseniletaivasovip
ästänesinnesilläsinu
llonvalta voimakunn
iaijankaikkisestijum
alaarmahtanitäkijot
kaonmere pohjamennet
jankaikkisisyvyksia
kasenillenimeresja t
aivaasovipäästänesinn
esillälläsinullaonvalta
voimakunniaijankaikk
isestaijankaikkise

LITTEROITU TAULU 6

1937 heinäkuun 15. Päivänä
kukkaan teistä ei usko, et-
tä mite hirveätä ihmise
on paha olla Jumalan
virkatehtävissä. Ku Ju-
mala vei väkesä man puo-
lelta taivaan puolelle. Hen-
kimaailman alusta lähtie
mulle sano Jumala että
häneltä puttoaa tai-
vaassa kans sissää. Jumala ku
ol aikoja ennen kirjojot-
tanna ne kirjojotukset,
mite autat häntä. Se
ol näi: Isä meijä, joka olet
Taivaissa. Pyhitetty olo-
koon Sinun nimes. Tulukoon Si-
nu valtakuntas. Tapahtuk-
koon Sinun tahtos niin man
peällä kun Taivaassa.
Elä johata meitä kiusauk-
see. Voan peästä meijät pa-
hasta. Sillä Sinulla on val-
ta, voima ja kunnia ijan-
kaikkisesta ijankaikkisee.
Jumala armahtaa mailman
alusta alakain kaikkia, jot-
ka on jeännä ijankaikkise
elämän puolelle. Katotuk-
sesta Jumala armahtaa niitä-
ki ja aukasoo niille Taivasove.
Peästä ne sinne. Sinul-
la on valta, voima ja kun-
nia ijankaikkisesti. Ju-
mala armahtaa niitäki, jot-
ka on meren pohjaan männeet ijankaikkisiin syvyyksii. Ja se nillennii meressä avvoa
Taivasove ja peästä ne sinne.
Sillä Sinulla on valta,
voima ja kunnia ijankaik-
kisesti.

TAULU 7:

nämäsijatonsenlai
sijaettäusisemmonhyvä
sota korvaus saarijärvi
ekunnaltakuonpuoltoist
akuukautaputkatastäm
anpallu patsa paikaltao
ttivat mite hirveätä olin
ijenmatkuneolikieros
aminkälaistaolineveim
ielevikaiste tupa sinäo
liakkunaukinijumala
astuttinikorkeastaakun
astaettesiitæikukapã
ssyilmaportaniminãsa
iastuayhellãskelella
jasiellãrukoiijuma
laviemãitseãnielãvã
näpoiskueiottanahenk
eãpoisseastuttitakas
isamalleakkunallesit
ãottivatjaveivãtlint
unaputkasinneputkakiu
satakseniku seperkelev
esenjumalakiusataks
esinnevuorellemintuk
ujumallasihevapahta
ja1937kuminusyrãmmẽ
sãniverilikkusevihkim
inutsiheseiijhminevoira
kastatoistanikujumal
aihmineonhenkimailm
aasijoisasillovuna19
37sihekaheksatoistasot
takutãsotasyyty 1937
jumalalaitotãhãsota
manpallopolestaka
puolejatku

LITTEROITU TAULU 7

1959.

Nämä asiat on senlaisia, että niin se on hyvä sotakorvaus Saarijärven kunnalta, ku olin puoltoista kuukautta putkassa. Tästä manpalloputsaan paikalta ottivat. Mite hirveitä ol niiden noamat, ku ne ol kierossa. Minkälaista ol kun ne vei mielenvikkaisten tuppaa. Siinä ol akkuna auki. Nii Jumala astutti niin korkeasta akkunasta, ettei siitä kukkaa olis päässy iliman portaita. Minä sain astua yhellä askelella. Ja siellä rukkoilin Jumalata viemää ihten elävänä pois, ku ei ottanna henkeä pois. Se astutti takasin samalle akkunalle. Siitä ottivat ja veivät lintuna putkaan kiusattavaks. Niin kun se perkele vei Jumalan kiusattavakseen sinne vuorelle. Minut ku Jumala siihe Vapahtajaan 1937 vihki. Kun minun syvämmessä ver liikku, kun se vihki minut siihe. Ei ihmine voi rakastoa toista niinku Jumala ihmistä. On henkimailman asijoita sillo vuonna 1937. Siihen kaheksantoista sotaan. Kun tämä sota sytty, niin 1937 Jumala laitto tähän sottaan manpallon puolesta.

TAULU 8

1937 heinäkuu 17 päivä
minä kumenipyörryksijasi
täkurupesiselviämänihe
titulimieleniettäminäen
ole rukoillujumalaettä
täonminulle jumala rank
astuseikä minullamuta
apuvaollukujumala apu
kunsepallattitänneköy
häjakurjasyntisemai
matakasijjasanoettähä
nepällesätehhänipaljo
turhijavalojaminulla
kusillo kaheksa toistal
ähtisäninejumalapyh
ätkallitvalatkueiolluk
avaltakunta eikävaltijo
tanisillonemenimanpall
opällejatästäminulle ju
malaonmuistuttanna kuin
kapaljoonnuortaväkej
ämanpallöpälläantann
ahenkesäjaveresävuot
annajällellejäneje eis
tänikujumalakimeijäka
ikkijeeistä antoitsesä
naulitanäijennisotap
oikavainajijeeistä se
minullekuntekipahakun
ryöväritjaryöstäjätol
ainakinpussa nytkuju
malatuliptasanamailma
sen pienelaps parvesaka
nsakukaihmineeioletu
lluaikeihmisenäkupien
enälapsenanytkujumal
atulimailmapatsanätä
vastatuu...valapsparves
atäonaik...aennekirjote
uramatt...skanäistäpie

LITTEROITU TAULU 8

1937 Heinäkuun 17 päivänä.
Minä kun mänin,

tul mielee, että minä en oo rukkoillu Jumalata. Että on minulle Jumalan rangastus eikä minulla muuta apua oo ku Jumalan apu. Kun se pallautti tänne köyhään, kurjaan, syntiseen maailmaan ja sano että hänen peällesä tehään niin paljon turhia valoja. Minulla kun sillo kaheksantoista lähtiessä ol ne Jumalan pyhät kalliit valat. Ku ei ollu valtakuntoa eikä valtiota, niin sillo ne män manpallon peälle. Ja tästä minulle Jumala on muistuttanna, kuinka paljo on nuorta väkkeä manpallon peällä antanna henkesä ja veresä vuotoa jällelle jeäneije eistä. Niinku Jumalakin mejän kaikie eistä anto ihtseä naulita, näijennii sota-poikavanajie. Se minulle kun tek pahhoa, ku ryävärit ja ryöstäjät ol aina kimpussa. Mutta ku Jumala tul patsaana mailmaan, sen piene lapsparvesa kanssa. Kukkaa ihminen ei oo tullu aikaihminenä, kun pieneenä lapsena. Nyt ku Jumala tul patsaana mailmaan,

tämä on aikoja ennen kirjoitettu Raamattuu. 1955

TAULU 9:

nemistäyheloukkanipa
renpiettämyllykiviri
pustetasisenkaulaup
otettasimerenssyvyte
ntänlaineonsejumala
rankastuskusetulima
ilmapatsanatänväke
säkansajohokuljkai
kimailmaalustalähtiv
ielänekijotkavastam
ailmatulevatjotaonnä
htävänämiteseonsota
väkesävirtijoimanaj
ossaonkokomanpallos
otaväkeäkuluveltutuo
ltapenkipästätänmanp
allopatsarukouksenisi
lloteautatto toistanno
yhellälailapoismenne
täkuvastatulevijaja
samallakokomanpallo
väkkeäkuramattuonki
rjotettuellettekäny
jatulenikulapsetniet
tetaivavaltakuntaper
ikupienlapseiosalukea
eikälaulaniseperiiha
etupässätäivatässäo
nvertailutelleaikaih
misillekukateistäeia
jattelemitäpahojaeik
äkatihitoistanosillo
känyttelapsekaltas
eksitämämäilmaolisi
muteparatisikatteosoviholline
tämäkirotusonpohjoseu
ropakenralimattirutane

LITTEROITU TAULU 9

Tämä on se manpallopatsas
Joka näistä pienim-
mistä yhe loukkoa, nii on pa-
rempi että myllynkiv ri-
pustettas sen kaulaan ja upo-
ettas meren syvvyytee.
Tällane on se Jumalan
rangastus. Kun se tul man-
pallopatsaana tään väke-
sä kanssa, johon kuuluu kaik-
ki mailman alusta
eläneet, jotka vasta
mailmaan tulevat ja jotka on nyt näh-
tävänä. Miten se on sota-
väkesä vartioimana,
jossa on koko manpallon
sotaväkkeä. Kuuluvat tuol-
ta penkin peästä tään man-
pallopatsaa rukkouksee. Niin sil-
lon työ autatton toistanno
yhellä lailla. Poismän-
neitä ku vastatulevia ja
samalla koko manpallon
väkkeä. Ku Raamattuu on kir-
jotettu: Ellettön keänny
ja tule niinku lapset, et-
tön Taivaan valtakuntoa peri.
Kun pienet lapset ei ossoa lukkea
eikä lauloa, niin ne perrii iha
etupeässä Taivaa. Tässä on
vertailu teille aikaih-
misille. Kuka teistä ei a-
jattele mittään pahoja eikä
katehti toista. No sillon
keännyttö lapsen kalta-
seks. Tämä mailma muute olis
paratiisi, jos katteus olis pois.
Tämä kirjotus on Pohjos Eu-
roopan kenraalin Matti Rutase.

TAULU 10

1937 eloku 15 päivä
Tässäse Jumala äijipatsa
sku jumalaonlapsenaäiti
säsyliissä tuolla penkkipas
sätytenämiehenätässäk
olkataristilläkuolenaei
herraJesusolekuollusemu
tivamanpuoleltataivapuo
lellekusiellätaivapuol
ellaonnipaljoväkeäettä
meitäeioletällämanpall
opällämutakupisarameres
säsinnemennäpoisemne
älässäkaikki vielänekijo
tkavastamailmatulevatt
äsemettineväkionsitäva
staväkeänämäkupariset
unupätonsitäpoismenny
täväkeäkuparinenuorväk
ionsitämanpälläolevav
äkeäkukaeiolepässytän
nemailmamutekujumala
pienenälapsenaonheng
elaittannajosjumalae
ilaittasvastatulevini
hengeäniäkkiämevanha
tollapoistältänämää
sijatonjumalaelämäke
rrastakuseonolluluon
nolisenaihminenämailm
assanytkusetulipatsa
namailmanikylläsinä
olryöväritjaryöstäjä
tsamassajärjestyksess
änikuenniaikanämäpah
alaisetontältäpaikkala
kunnaltakenralimrut

LITTEROITU TAULU 10

1957 elokuun 15 päivänä.

Tässä se Jumalan äijin patsas,
ku Jumala on lapsena äiti-
sä sylissä. Tuolla penkin peäs-
sä täytenä miehenä, keskellä
Kolkatan ristillä kuolleena. Ei
Herra Jeesus ole kuollu. Se muut-
ti voan man puolelta Taivaan puo-
lelle. Kun siellä Taivaan puo-
lella on niin paljo väkkeä, että
meitä ei oo teällä manpal-
lona peällä muuta kun pisara meres-
sä. Sinne männään pois. Ja mejä
jälessä kaikki vielä neki, jot-
ka vasta mailmaan tulevat.
Sementtine väk on sitä vas-
ta tulevata väkkeä. Nämä kupariset
isot on sitä poismännyt-
tä väkkeä. Kuparinen nuor väk
on sitä man peällä olevata
väkkeä, kutka ei oo peässy tän-
ne mailmaan muuta ku Jumala
on pienenä lapsena hen-
ge laittanna. Jos Jumala ei
laittas vasttuleville
henkeä, nii äkkiä myö vanhat
ollaan pois teältä. Nämä
asijat on Jumalan elämäker-
rasta, kun se ol ollu on-
nellisena ihmisenä mailmas-
sa. Nyt kun se tul patsaa-
na mailmaan, niin kyllä siinä
on ryövärit ja ryöstäjät
samassa järjestykses-
sä. Niin ku enne aikaan nämä paha-
laiset on tältä paikka-
kunnalta. Kenraali Matti Rutanen.
(*Mahlun Mäkilöillä* 1994, 319-323.)